NORAKSTS

ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lieta Nr.A42915809
143/AA43-1070-12/2

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2012.gada 19.oktobrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente U.Mihailova, tiesneses S.Kanenberga un K.Krastiņa

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par *R.F.* (personas kods */personas kods/*) saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[5]panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu sakarā ar *R.F.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 27.aprīļa spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka 2009.gada 14.augusta lēmumu Nr.2877 (turpmāk – Lēmums) kā galīgo iestādes lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā *R.F.* saukts pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.[5]panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu.

Lēmumā konstatēts, ka 2009.gada 28.jūnijā plkst.16.50, Rīgā, *R.F.* vadīja transportlīdzekli VW Golf, valsts reģistrācijas numura zīme */reģistrācijas numurs/* (turpmāk arī – transportlīdzeklis), pa A.Deglava ielu no Pērnavas ielas puses Nīcgales ielas virzienā, un A.Deglava ielā pie nama Nr.52 pirms gājēju pārejas neapturēja transportlīdzekli vietā, kur tas paredzēts, bet turpināja kustību un šķērsoja regulējumu gājēju pāreju pie luksofora aizliedzošā sarkanā signāla. Saskaņā ar LAPK 149.[5]panta pirmo daļu par braukšanu, ja luksoforā deg aizliedzošais signāls, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam – no 20 līdz 100 latiem. Lēmumā atzīts, ka *R.F.* pārkāpis Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi” (turpmāk – CSN) 56.4.apakšpunkta prasības un izdarījis

LAPK 149.[5]panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu. *R.F.* kā transportlīdzekļa vadītājam uzlikts naudas sods Ls 20 apmērā.

[2] *R.F.* Administratīvajā rajona tiesā iesniedza pieteikumu (sūdzību) par Lēmuma atcelšanu. Pieteikums pamatots ar turpmāk minētiem apsvērumiem.

[2.1] Nobraucot no A.Deglava tilta, atradoties tuvu luksoforam, tajā iedegās dzeltenā gaisma. Šajā situācijā *R.F.* secinājis, ka automašīnu apturēt būtu iespējams, tikai strauji bremzējot, un, tā kā neviens gājējs ielu šķērsot negrasījās, *R.F.* pieņēmis lēmumu turpināt kustību pie dzeltenās gaismas, nevis strauji bremzēt.

[2.2] Lieciniece *M.K.* automašīnā atradās priekšējā pasažiera sēdeklī. Liecinieces neierakstīšana protokolā ir policijas darbinieka atbildība, jo ne *R.F.*, ne lieciniece, atšķirībā no policijas darbiniekiem, normatīvos aktus nepārzina, tāpēc apstāklis, ka lieciniece nebija ierakstīta protokolā, nozīmē tikai to, ka policijas darbinieks pavirši sastādījis protokolu. Lieciniece tiešām ir *R.F.* radiniece, bet viņa ir pilngadīga, rīcībspējīga persona, kas, uzņemoties likumā noteikto atbildību, ir sniegusi liecību, un administratīvais process neparedz liecinieka noraidīšanu tikai tāpēc, ka tas ir iespējamā pārkāpēja radinieks. Lieciniece, sniedzot paskaidrojumu par notikuma laiku, bija pārteikusies.

[2.3] *R.F.* uz vietas gan paskaidrojis savu pozīciju, gan sākotnējā lēmuma pieņemšanas ietvaros iebildumus izteicis. Apstāklis, ka *R.F.* nepārzina protokolu noformēšanas īpatnības un nenofiksēja iebildumus rakstiski, no publiskās varas puses nevar tikt traktēts negodprātīgi.

[2.4] *R.F.* nav skaidri pārkāpuma fiksēšanas apstākļi, taču ir skaidrs, ka tie neatbilst patiesībai. *R.F.* nav zināms, no kurienes tika fiksēts pārkāpums un kādos apstākļos tas notika, bet policijas darbinieku sniegtie paskaidrojumi neatbilst patiesībai.

[2.5] *R.F.* nepiekrīt atbildību pastiprinošam apstāklim, jo bija nevis vairāki pārkāpumi, bet tikai viens pārkāpums un tam bija cits raksturs, proti, par braukšanas ātruma pārsniegšanu.

[2.6] Pierādījumi pierāda policijas nostāju nevis lietas patiesos apstākļus un nav saprotams, kādēļ lielāka ticamība ir policijas darbinieka sniegtajam lietas apstākļu izklāstam.

[2.7] *R.F.* nav pārliecības, vai sākotnējā lēmuma un Lēmuma pieņemšanas ietvaros ievēroti administratīvā procesa nosacījumi, jo nevienu no šiem lēmumiem nav pieņēmis iestādes vadītājs.

[3] Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde rakstveida paskaidrojumā norādīja, ka *R.F.* sūdzību neatzīst un lūdz noraidīt, pamatojoties uz Lēmumā minētiem argumentiem.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 27.aprīļa spriedumu *R.F.* pieteikums (sūdzība) par Lēmuma atcelšanu noraidīts un Lēmums atstāts negrozīts. Spriedums pamatots ar turpmāk minētiem motīviem.

[4.1] Tiesa konstatēja, ka lietā ir strīds par to, vai *R.F.* vadītais transportlīdzeklis šķērsoja krustojumu, degot luksofora aizliedzošajam (sarkanajam) signālam.

[4.2] Tiesa, izvērtējot pretrunīgās liecības, augstāku ticamību piešķīra policijas darbinieku sniegtajām un protokolā fiksētajām ziņām par pārkāpuma faktu, salīdzinājumā ar *R.F.* notikumu izklāstu. Izvērtējot administratīvā pārkāpuma protokolu, dienesta ziņojumus, liecinieka *U.B.* liecības kopsakarā ar satiksmes organizāciju konkrētajā krustojumā *(www.rigis.lv)*, tiesa atzina, ka no vietas, kur atradās policijas darbinieki (pie A.Deglavas ielas 41.nama, brauktuves labā puse) gan satiksme krustojumā, gan luksoforu signāli ir acīmredzami labi pārskatāmi, tāpat ir labi pārskatāms aptuveni 30 līdz 40 metrus garš A.Deglava ielas brauktuves posms pirms luksofora, līdz ar to nav pamata apšaubīt policijas darbinieku iespējas fiksēt pārkāpuma faktu, jo īpaši, ka satiksmes kontrole šajā krustojumā tika veikta regulāri. Konkrētā ceļa posma pārskatāmību apliecina arī *R.F.* iesniegtie fotoattēli.

[4.3] Tiesa, vērtējot dienesta ziņojumus, protokolu un liecinieka liecības kopsakarā, pretrunas nekonstatēja. Gan protokolā, gan dienesta ziņojumā precīzi un konkrēti norādīti notikuma faktiskie apstākļi, tāpat nav konstatējamas pretrunas starp administratīvā pārkāpuma protokolā, dienesta ziņojumos un liecinieka liecībās norādīto ar citiem lietas materiāliem.

[4.4] Vērtējot *R.F.* paskaidrojumu ticamību, tiesa ņēma vērā arī apstākli, ka *R.F.* nekādus paskaidrojumus notikumā vietā nav sniedzis, tāpat *R.F.* nav sniedzis paskaidrojumus sākotnējā lēmuma pieņemšanas laikā.

[4.5] Izvērtējot liecinieces *M.K.* paskaidrojumu un tiesas sēdē sniegtās liecības kopsakarā ar citiem lietas materiāliem, tiesa atzina, ka tām nav piešķirama ticamība. Pirmkārt, ņemot vērā liecinieces izklāstītos notikumu apstākļus, tiesai radās šaubas par liecinieces spējām objektīvi izvērtēt transportlīdzekļa vadītāja rīcības atbilstību CSN prasībām. Otrkārt, lieciniece ir *R.F.* māsa, līdz ar to var būt ieinteresēta lietas iznākumā.

[4.6] Tiesa konstatēja, ka nav pamatoti *R.F.* iebildumi par nepieciešamību strauji bremzēt, jo, braucot ar ātrumu 50 kilometri stundā, luksofora dzeltenais signāls iededzies, kad pieteicēja vadītais transportlīdzeklis atradies 30 līdz 40 metru attālumā.

[4.7] Ar Lēmumu pieteicējs sodīts atbilstoši LAPK 149.^{5}panta pirmajā daļā noteiktajai sankcijai, līdz ar to nav konstatējams piemērotā soda apmēra prettiesiskums vai pārsūdzētā Lēmuma saturiska neatbilstība formālajām likuma prasībām.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 27.aprīļa spriedumu *R.F.* iesniedza apelācijas sūdzību, kurā lūdza atcelt tiesas spriedumu, pamatojoties uz turpmāk minētiem apstākļiem.

[5.1] *R.F.* nebija ieradies uz tiesas sēdi attaisnojošu iemeslu dēļ.

[5.2] Tiesa nav objektīvi noskaidrojusi lietas apstākļus un nav vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudījusi pierādījumus.

[5.3] No vietas, kur atradās policijas automašīna, t.i., 10 metri no krustojuma šķērsielā, kas ved uz dzīvojamo masīvu, nav iespējams redzēt 30-45 metru attālumā notiekošo uz A.Deglava ielas no Pērnavas ielas puses Nīcgales ielas virzienā, turklāt nav iespējams redzēt notiekošo vienlaicīgi ar gaismas maiņu luksoforā.

[5.4] No lietā esošajiem *R.F.* pievienotajiem fotoattēliem redzams, ka, pat atrodoties tuvāk par 10 metriem no krustojuma, redzamības zonā nav vairāk par 2-3 automobiļiem, kas neveido attālumu 30-45 metri. Līdz ar to secināms, ka redzamība 30-45 metru attālumā no luksofora fiziski nebija iespējama.

[5.5] Tiesa ignorējusi vai noraidījusi *R.F.* iesniegtos apsvērumus un pierādījumus, kā arī liecinieces liecības.

[5.6] Spriedumā nav viennozīmīgi norādīta vieta, kur tieši atradās policijas darbinieki, lai gan tam ir būtiska nozīme, jo atkarībā no vietas konstatācijas ir vērtējams nākošais būtiskais aspekts, vai policijas darbinieku paskaidrojumi par pārkāpuma apstākļiem ir pamatoti.

[5.7] Ja tiesa secinājusi, ka policijas automašīna stāvēja uz A.Deglavas ielas, nevis šķērsielā, tad tas ir kļūdaini.

[5.8] Lietā nav gūts apstiprinājums tiem faktiskajiem apstākļiem, kurus policijas darbinieki norāda kā reāli notikušus un kas ir izmantoti par pamatu administratīvā pārkāpuma konstatēšanā.

[6] Paskaidrojumā par apelācijas sūdzību Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde norādīja, ka nepiekrīt apelācijas sūdzībai pilnībā.

[7] Administratīvā apgabaltiesa, pamatojoties uz LAPK 289.^{20}panta pirmo daļu, administratīvā pārkāpuma lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[8] Pārbaudījusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība ir nepamatota un ka Lēmums ir atstājams negrozīts.

[9] Administratīvā apgabaltiesa, pārbaudījusi pirmās instances tiesas sprieduma motivāciju, atzīst, ka tā ir pareiza un pilnībā pietiekama. Proti, Administratīvā rajona tiesa, izvērtējot konkrētās lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, pamatoti atzina, ka Lēmums ir tiesisks un pamatots. Apgabaltiesa saskaņā ar LAPK 289.^{22}panta pirmo daļu un 289.^{13}panta trešo

daļu pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai un to neatkārto.

[8] LAPK 289.[11]panta pirmā daļa paredz, ja lietu nav iespējams iztiesāt sakarā ar to, ka uz tiesas sēdi nav ieradusies kāda persona, tiesa pieņem lēmumu par lietas izskatīšanas atlikšanu uz noteiktu laiku.

Minētā norma nosaka tiesības tiesai izlemt, vai lietu ir iespējams izskatīt bez kādas personas klātbūtnes. Ja tiesa uzskata, ka lietu ir iespējams izskatīt bez kāda lietas dalībnieka vai liecinieka ierašanās, tai nav pienākuma atlikt lietas izskatīšanu.

Apgabaltiesa konstatē, ka *R.F.* neieradās uz pirmās instances tiesas sēdi 2011.gada 5.aprīlī un pirmās instances tiesa, atzīstot viņa neierašanos par neattaisnojošu, izskatīja lietu bez pie administratīvās atbildības saucamās personas piedalīšanās.

Apgabaltiesa uzskata, ka pirmās instances tiesa, izlemjot, ka lietu ir iespējams izskatīt bez pie administratīvās atbildības saucamās personas piedalīšanās, un izskatot lietu bez tās piedalīšanās, ir rīkojusies tiesiski. Turklāt, neiesniedzot tiesā darbnespējas lapu, *R.F.* nebija pienācīgā kārtā apliecinājis savu darbnespēju un attaisnojis savu neierašanos uz tiesas sēdi.

[9] Administratīvā apgabaltiesa no policijas darbinieku paskaidrojumiem konstatē, ka policijas darbinieki kontrolēja tieši gājēju pārejas luksofora signālu ievērošanu Deglava ielā pēc nobraukuma no Deglava tilta. Attiecīgi policijas dienesta transportlīdzeklis bija novietots tā, lai būtu iespējams šo kontroli veikt. Apgabaltiesai nerodas šaubas par policijas darbinieku paskaidrojumu patiesumu, ka no dienesta transportlīdzekļa viņiem bija iespēja veikt šo kontroli.

Apgabaltiesa arī nesaskata iemeslus, kāpēc policijas darbiniekiem būtu nepieciešams veikt gājēju pārejas luksofora signālu ievērošanas kontroli, novietojot dienesta transportlīdzekli vietā, kur šī luksofora signāli nav precīzi saskatāmi, kā to norādījis *R.F.* Apgabaltiesa arī nekonstatē iemeslus, kāpēc policijas darbiniekiem būtu bijis jāseko un jāapstādina tieši *R.F.* vadītais transportlīdzeklis, ja viņš būtu ievērojis gājēju pārejas luksofora signālus.

R.F. ir saukts pie atbildības par to, ka pirms gājēju pārejas neapturēja transportlīdzekli vietā, kur tas paredzēts, bet turpināja kustību un šķērsoja regulējumu gājēju pāreju pie luksofora aizliedzošā sarkanā signāla. Tādējādi policijas darbinieki konstatēja, ka *R.F.* šķērsoja gājēju pāreju, luksoforā degot aizliedzošajam sarkanajam signālam. Ņemot vērā minēto, lietā nav izšķirošas nozīmes apstāklim, kurā vietā policijas darbinieki ieraudzīja transportlīdzekli – 30, 10 vai 5 metrus no gājēju pārejas, jo lietā ir pierādīts, ka *R.F.* gājēju pāreju ir pārbraucis, jau luksoforā degot sarkanajam signālam. Neatkarīgi no transportlīdzekļa ātruma un bremzēšanas apstākļiem CSN nepieļauj šādas gājēju pārejas šķērsošanu, luksoforā degot sarkanajam signālam.

[10] Apgabaltiesa uzskata, ka pirmās instances tiesa ir pareizi novērtējusi lietās esošos pierādījumus, un apgabaltiesa atkārtoti nenorāda to apelācijas sūdzībā minēto argumentu motivāciju, kuriem pirmās instances tiesas spriedumā ir sniegta motivācija.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu un 289.[22]panta pirmo un otro daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2009.gada 14.augusta lēmumu Nr.2877 (2009.gada 28.jūnija administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA430785), bet *R.F.* pieteikumu (sūdzību) noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese referente	*(paraksts)*	U.Mihailova
Tiesneses	*(paraksts)*	S.Kanenberga
	(paraksts)	K.Krastiņa

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese U.Mihailova
Rīgā, 2012.gada 19.oktobrī.